

Invenția se referă la mașinile hidraulice, în particular la pompe, care pot fi utilizate pentru pomparea lichidelor.

Pompa conține un corp, care este alcătuit din secțiuni separate prin discuri intermediare. Fiecare secțiune este dotată cu câte un racord, un rotor instalat pe arborele de acționare, care trece prin corp cu posibilitatea deplasării axiale, elemente de etanșare, camere și capace de admisiune și de evacuare. Noutatea invenției constă în aceea că secțiunile conțin suplimentar discuri conduse și conducătoare. Pe discul condus al rotorului este instalat un inel de etanșare, care împreună cu discul intermediar formează lagărul axial și etanșarea frontală. Racordul împreună cu cuzinetul formează lagărul radial și etanșarea dintre secțiuni. Distanța dintre diametrul exterior al racordului și corpul pompei și distanța dintre arborele de acționare și cuzinet poate fi determinată din relația:

$$\Delta k = \Delta b(1 + n),$$

unde: Δk – distanța dintre diametrul exterior al racordului și corpul pompei; Δb - distanța dintre arborele de acționare și cuzinet; n – numărul de secțiuni.

Rezultatul constă în posibilitatea majorării numărului de secțiuni și a randamentului pompei.

Revendicări: 2

Figuri.: 1